

**[Ole Donner]**

ren kunne bekræfte, at såfremt den foreliggende lovtekst blev vedtaget, kunne en grønthandler i princippet modtage biler til ophugning. Det har ministeren kunnet se, at det kunne han i princippet godt, og det har så medført, at man nu siger, at det skal være en autoophugnings-virksomhed.

Jeg nævnte også under første behandling, at en snedig forretningsmand måske kunne oplagre 10.000 biler på en mark oven på hinanden med henblik på ophugning. Det har så medført, at ministeren også siger, at virksomheden skal drives i overensstemmelse med lov om miljøbeskyttelse og regler udstedt i medfør heraf, dvs. at man altså ikke umiddelbart kan tage en almindelig kornmark i anvendelse; man har jo tidligere haft uheldige eksempler inden for miljøhistorien.

Men jeg mener alligevel, at der vil være for lidt tid til at gennemarbejde dette lovforslag, og jeg er overbevist om, at det vil medføre en eller anden form for konkurrenceforvridning. Det er nemlig sådan, at skrothandlerne jo kun modtager 30-35 pct. af de biler, der kommer til skrotning. Hvor bliver resten af? Hvem er det, man generer med dette forslag? Hvorfor i alverden skal det være sådan, at man ikke kan sende disse biler videre andre steder hen? Der kører f.eks. i dag omkring 12.000 folkevogne fra før 1984, og det er udmærkede biler, som sagtens kunne køre i mange år endnu. Der står ikke her noget om, hvorvidt de kan indregistreres i Estland, Letland, Tyskland, eller hvor man nu ville.

Jeg kunne godt tænke mig, om ministeren kunne svare på, om der, hvis man ophugger sådan en bil og afleverer registreringsattesten, er noget til hinder for, at man udfører bilen til et andet land og lader den køre videre dér. Det står der ikke rigtig noget om.

Men vi kan altså under ingen omstændigheder stemme for det her; vi stemmer imod både ændringsforslag og lovforslaget.

**Skatteministeren (Stavad):**

Jeg beklager, at jeg tilsyneladende fuldstændig har misforstået de spørgsmål, som jeg har modtaget fra udvalget, og som jeg forstår hr. Ole Donner har været pennefører for.

Da jeg fik spørgsmålet om, hvorvidt en grønthandler med en momsregistreret virksomhed kunne modtage bilerne, opfattede jeg

det sådan, at man syntes, det måske var mere hensigtsmæssigt, at det var en autoophugger, der fik opgaven. Derfor er det så præciseret klart og tydeligt i et ændringsforslag, at med henblik på autoophugning er det en autoophugger, som skal fungere under miljølovens regler.

Jeg betragtede det sådan set både som en klargøring og som en imødekommelse af udvalgets spørgsmål. Nu forstår jeg, at hr. Ole Donner har haft til formål at få bekræftet, at grønthandleren kunne modtage bilerne og burde have den opgave, og at hr. Ole Donner derfor agter at stemme imod det stillede ændringsforslag. Sådan kan man jo gå fejl af hinanden, når man kommunikerer på skrift.

Spørgsmålet om, hvorvidt man bare kunne oplagre disse biler på en mark og stable dem oven på hinanden, forstod jeg sådan, at den, der havde formuleret spørgsmålet, mente, at det kunne være et problem, og derfor er problemet løst.

Jeg forstår nu, at hr. Ole Donner mener, at man skal kunne stable bilerne oven på hinanden på en tilfældig mark, og derfor vil hr. Ole Donner stemme imod ændringsforslaget.

På trods af det agter regeringen at fastholde ændringsforslaget og vil varmt anbefale, at Folketinget vedtager det, så vi er sikre på, at de biler, der ophugges, også bliver skaffet af vejen på fornuftig og ordentlig vis.

En sidegevinst for os, der er uenige med hr. Ole Donner, er så, at samtidig med, at vi får vedtaget forslaget om skrottingspræmie, får vi også en større sikkerhed for, at de biler, der skal skrottes, bliver ophugget på en miljømæssigt forsvarlig måde.

Så jeg håber, at et meget bredt flertal i Folketinget vil være uenig med hr. Ole Donner i, at grønthandlere er dem, der er bedst egnede til at tage sig af ophugning af biler.

**Ole Donner (FP):**

Jeg takker mange gange for skatteministerens indlæg. Det viser sig jo, at det kan være svært at være polemisk på skrift, for jeg ved godt, at de fleste grønthandlere har butikker – nogle har også enkelte gadevogne – og at det selvfølgelig ikke er særlig hensigtsmæssigt, at de modtager skrotbiler (*Munterhed*), men det var også for at understrege, at jeg synes, det var en lille smule tåbeligt, at en grønthandler i te-